

חוט של חסד

הגליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרד"צ שלום ארוש שליט"א פרשת | **שופטים** | א' אלול תשע"ח (18/08/18) | גליון 584

צעד משמעותי להצלחה בחיים

הלב להתקרב למנהיגים אמתיים בפרט ובכלל, שהרי בזה תלויה כל ההצלחה הנצחית של הפרט ושל הכלל.

מיוזג של גאווה וטיפשות

קורח היה סמל לאטימות. הוא החזיק מעצמו גדול שבגדולים והחליט שכל העדה כולם קדושים ואינם צריכים את המנהיגות של משה ואהרן. בטענות מעין אלה סחף קורח את כל גדולי התורה שבדור, כי בעניין המחלוקת על הצדיקים ישנו יצר הרע גדול דווקא לאלה שידועים ומבינים, כי אין להם את ההרגשה הנכונה בחסרונם ולכן הם עלולים לאבד את ההכרה שעליהם תמיד לחפש ולקבל מגדולים, ולכן אומר רבינו בתורה יב שעל פי רוב הלמדנים חולקים על הצדיקים, כי להיות למדן ותלמיד חכם ובכל זאת לשמור על הענווה והביטול ועל ידיעת המקום האישי – זו משימה קשה מאוד.

חוסר היכולת לקבל מאחרים היא קודם כול גאווה גדולה שהאדם לא מכיר בעובדה הפשוטה שהוא לא מבין בכול ולא יודע הכול; ובנוסף היא טיפשות גדולה, כי ההגדרה של חכם היא שהחכם לומד מכל אדם, כלומר שהוא תמיד מחזיק את עצמו כחסר ושיש לו עוד הרבה מה ללמוד. והבעיה הגדולה היא שהשילוב הזה בין טיפשות וגאווה מרחיק מהאדם את כל הטוב שבחיים, את כל הכוח ללמוד ולהתקדם, ומעם ישראל בכללותו זה מרחיק מאוד את הדרך לגאולה.

היהודי החושב – היהודי המחפש

ועל פי זה אומר רבינו בצוואה שלו שצריכים לחפש ולבקש מאוד אחרי מנהיג אמתי להתקרב אליו. אין הכוונה להגיע למסקנות לגבי אדם כזה או

לכל קבלת המסורת מהדורות הקודמים ולכל הזכות למנהיגות אמית. כי ה' יכול לשלוח לעם ישראל מנהיגים ונביאים – אבל אם עם ישראל לא יבינו את חסרונם ביחס למנהיגים ולא יטו אוזן ויצייטו להם וישתו בצמא את דבריהם – לא יעזרו להם המנהיגים והנביאים. אפילו על משה רבינו חלקו ואף רצו לרגום אותו באבנים, וכן לגבי הנביאים כתוב: "ויהיו מלעיבים במלאכי האלוקים ובזוים דבריו ומתעתעים בנביאיו".

לכן אומר משה רבינו לעם ישראל: "אם אתם רוצים שה' יקים לכם נביא כמוני, נביא שיוליך אתכם לבטח וילמד אתכם תורת אמת וימסור לכם את דברי ה' ויביא לשגשוג בכל המערכות – עליכם לזכור היטב את מקומכם, לזכור היטב שאתם אינכם עומדים במדרגה הרוחנית של הנבואה ושיש לכם עוד הרבה חסרונות, ולכן עליכם להטות אוזן ולקבל מבעלי הסמכות".

ה' משבח מאוד את אלה **שיודעים שהם לא יודעים**, ומבקשים את המדריך והנביא שיוביל אותם בדרך האמת. ומכלל השבח אתה שומע את הגנאי הגדול לאותם אלה שהם חכמים בעיניהם והם חולקים על כולם ומבקרים את כולם ולא מוכנים לקבל מאף אחד, הם מחזיקים בדעתם ביהירות ואוטמים את עצמם מקבלת מרות וסמכות מהגדולים מהם.

הביטוי המשמעותי ביותר למידה זו הוא ריבוי התפילה והבקשה מעומק

הזאת לא אראה עוד ולא אמות'. ויאמר ה' אלי 'היטיבו אשר דיברו. נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיך ודיבר אליהם את כל אשר אצונו'".

משה מנמק את הצורך בנביא, בבקשת בני ישראל במעמד הר סיני שלא רצו לשמוע בעצמם את קול ה'. היה ניתן לחשוב שיש כאן גערה או תוכחה, אך משה מבהיר שהיפך הוא הנכון – ה' יתברך בכבודו ובעצמו ראה את הבקשה באור חיובי וכפָּרס נתן להם את הנבואה.

אנו ומצפים שיופיע ויגאל אותנו גאולת עולמים. עלינו להשתדל בכל הכוחות להכין את עצמנו.

בפסוקים המקוריים (בפרשיות 'יתרו' ו'ואתחנן') בני ישראל מבקשים שמושה ישמש כנביא, אבל כאן בקשה זו לא מוזכרת כלל, רק מוזכר שבני ישראל מבקשים לא לשמוע את דברי ה' ישירות, מתוך פחד וחוסר יכולת לעמוד ברמה הרוחנית הנדרשת לחזיון הנבואה. ועל זה ה' משבח אותם ואומר: "היטיבו כל אשר דיברו". התשובה שלהם וההבנה שלהם מוצאת חן בעיני ה'. זה דבר נדיר לקבל צל"ש מהקדוש ברוך הוא, והמדדש עומד על כך ואומר: "אשרי בני אדם שהמקום הודה לדבריהם". ויש להבין איזו הבנה מיוחדת גילו בני ישראל שאותה ראה הקב"ה לנכון להעלות על נס ובזכותה העניק להם את מתנת הנבואה והמנהיגות הרוחנית.

תכונה ששווה זהב

התכונה המהוללת היא שבני ישראל הכירו את מקומם ואת חסרונם! זו התכונה שהיא הבסיס והיסוד לכל ה'אמונת חכמים', לכל קבלת התורה,

עם ישראל בדורנו מרגישים היטב על בשרם את משבר המנהיגות, הן בגשמיות והן ברוחניות. כולם הולכים לאיבוד בסבך הדעות, ההשקפות והמחלוקות. אפילו להורים ולמורים כבר אין סמכותיות. בעיות רבות וקשות עומדות על הפרק ולכל בעיה מוצעים פתרונות רבים, זה אומר בכה וזה אומר בכה, כולם מבקרים את כולם, ואין לנו מנהיג שייקח אחריות ויכריע ויוביל את העם בדרך הנכונה. וזו הבעיה הגדולה מכל הבעיות.

אנו מחכים ומצפים למנהיג שיופיע ויגאל אותנו גאולת עולמים. לא מדובר בציפייה מייאשת ומורטת עצבים למנהיג שיגיע משום מקום, אלא מדובר בציפייה פעילה שבה עלינו להשתדל בכל הכוחות להכין את עצמנו לקראת המנהיג האמתי, להיות ראויים להנהגה. בפרשת השבוע נלמד כיצד נוכל להתקדם צעד נוסף ומשמעותי מאוד לקראת אותו המנהיג. ומדובר הן במנהיג הפרטי, כגון רב, מדרוך, צדיק, והן במנהיג הכללי, כגון גדולי הדור, הנביאים ומלך המשיח שיבוא במהרה בימינו.

צל"ש מהקדוש ברוך הוא

כל מנהיג נקרא 'נביא' כמובא בליקוטי מוהר"ן, שגם בדורנו שבטלה הנבואה, בכל זאת לכל מנהיג אמתי יש בחינת רוח נבואה. בפרשת השבוע נלמד אותנו משה רבינו שישנו תנאי הכרחי להופעת הנביאים, וכולנו ללא יוצא מן הכלל כל כך זקוקים לזה, לכן כדאי לנו להבין היטב ולהפנים מה זה אומר לגבינו.

כך אומר משה בפרשתנו: "נביא מקרבך מאחֶיך כמוני יקים לך ה' אלוקיך – אליו תשמעון. ככל אשר שאלת מעם ה' אלוקיך בחורב ביום הקהל לאמר 'לא אוסף לשמוע את קול ה' אלוקי ואת האש הגדולה

הכנסים של הרב שלום ארוש שליט"א לשבוע הקרוב
לפרטים ולהזמנת שיעורים: 0527611100

יום א' ה' אלול (19/08/2018)
נהריה והסביבה
 ב"כ לעולי איראן (ב"כ הפרטים) השיירה 6
בשעה: 20:30

יום ב' ט' אלול (20/08/2018)
ראשון לציון והסביבה
 בית מדרש "קול רינה וישועה" התמר 4
בשעה: 20:30

יום ד' ב' אלול (22/08/2018)
 ישיבת חוט של חסד שמואל הנביא 13
 שיעור קבוע בהלכה בשעה 20:30
 ולאחרי"כ שיעור ראש הישיבה בשעה 21:00
יום ה' בחולון (שכ" תל אביב) 21:30
 רח" המעפילים פינת המצודה ב"כ ע"ש הלל צ"ל

המשך דבר ראש הישיבה

אחר שהוא הצדיק האמתי, אלא הכוונה היא להבין שאנו זקוקים נואשות למנהיג ושזה צורך קיומי, שהרי אנחנו עדיין כל כך חסרים ורחוקים מאמונה ומאהבת ה' ויראתו ומקדושה וטהרה, אם כן ברור שאנחנו לא יכולים להסתדר בכוחות עצמנו ולסמוך על שכלנו ועל הבנתנו, כי רבינו אומר: "כשאדם הולך אחר שכלו וחכמתו, יוכל לפל בטעותים ומכשולות רבים, ולבוא לידי רעות גדולות" (ל"ת יב), לכן עלינו לחפש ולבקש כל ימינו את המנהיג והצדיק שיכול לקרב אותנו אל האמונה ואל הקדושה.

כאשר אדם עוצר את החיפוש ומגיע להבנה והשגה שפלוני או אלמוני הוא הצדיק – הוא שוב סומך על שכלו והוא נתון בסכנה לחשוב שהוא 'יודע' ו'מבין' והוא יכול לחלוק על כל מי שלא אוזח ב'אמת' שלו. ובאמת המסקנה היחידה מהצוואה של רבינו היא להרבות על כך בתפילה כמו שרבינו מדגיש זאת בצורה הברורה ביותר: "אבל אמת צריכין לחפש ולבקש מאוד מאוד אחר מנהיג אמתי כזה, וצריך לבקש מאוד מה' יתברך, שיזכה להתקרב למנהיג אמתי, כדי שיזכה לאמונה אמיתית בשלמות".

המדד לחיפוש

לנביאים ולמנהיגי האמת היו סימנים ברורים וגם לגואל צדק שיבוא במהרה בימינו ישנם סימנים שעל פיהם נדע מעל לכל ספק שהם המנהיגים. אבל בדורנו אין לנו סימנים ברורים ואין לנו מנהיג ברור ולכן עלינו לחפש תמיד, ולבחון את עצמנו האם ההתקרבות לרבינו ולצדיקים שאנו מקורבים אליהם אכן מחזקת אותנו באמונה, ביראת שמים ובקדושה, ובקיום ההלכה, או חלילה לא.

וכאשר נזכה להרגיש את החסרונות הגדולים שלנו – נתחיל לבקש ולחפש באמת את המנהיגים האמתיים, ובוודאי משמייים יוליכו כל אחד ואחד בדרך אמת למצוא אנשי מעלה שייתנו מענה לנפשו לקרב אותו לה' יתברך, ועם זאת אסור לאדם לעצור את החיפוש שלו הלאה והלאה לזכות להגיע לגאולת הנפש בשלימות. וכשכל עם ישראל יזכו לחפש ולבקש את המנהיגים האמתיים אז יתקיים: "אחר ישובו בני ישראל וביקשו את ה' אלוהיהם ואת דוד מלכם", ויתגלה מלך המשיח ויגאל אותנו גאולת עולמים במהרה בימינו, אמן.

את פנינו ואמרו
כל בית ישראל
אמן

פסק דין מיוחד

והחלה לברוח. "אל תחששי, אינני אדם רע" הרגיע אותה רבי אלימלך ובירך אותה שוב בשפע ברכות עד בלי די.

לא חלף זמן רב ומזלם של האישה ובעלה החל לפרוח. תוך זמן קצר הם הפכו להיות אנשים מאוד עשירים. א עושרם הם ניצלו לטובה, ופתחו את ביתם לרווחה לפני עניי העיר ולכל מטרת צדקה היו נותנים בחפץ לב. כל עני שהתדפק נדבה הגונה מהשוער, וכאשר היה מדובר בסכום גדול יותר בעל הבית בעצמו היה מבקש לשמוע פרטים נוספים ומעניק כפי הבנתו.

***

חלפו שנים, ולרבי אלימלך נודע על משפחה יהודיה שהושלכה לכלא. לאחר

בירור נודע לו כי אב המשפחה היה חייב לפרץ המקומי סכום עתק – חמש מאות מטבעות זהב. הוא החל לנדוד מעיר לעיר כדי להשיג את הכסף.

הוא נדד מעיר לעיר והגיע גם לאותה העיר שם התגוררו האישה ובעלה. הוא נקש על הדלת וביקש לדבר עם בעל הבית, אך כשהאישה ראתה אותו היא נפלה והתעלפה. "הנה אליה הנביא, שבירך אותי לפני שנים רבות!" קראה לבעלה באימה. "בוודאי הוא בא לקחת את כספנו ואת כל רכושנו!" "אל תדאגי" חיך רבי אלימלך, "אינני אליה הנביא, ובאתי לכאן כדי לבקש מכם שתתרמו למען פדיון שבויים."

"לכמה כסף הינכם זקוקים?" שאל בעל הבית. כשרבי אלימלך נקב בסכום – חמש מאות מטבעות זהב – הוא מיהר לגשת אל הכספת ולהוציא את כל הסכום.

"הנה, בזכות ברכתכם הפכנו להיות אנשים עשירים; אנא קחו את צרור המטבעות ולא תצטרכו לנדוד עוד."

אך רבי אלימלך סירב לקבל את מלוא הסכום. "ברצוני לזכות עוד יהודים במצווה החשובה", נימק. לאחר הפצרות רבי אלימלך נעתר לקחת את מחצית הסכום, נפרד מהם לשלום והלך להמשך דרכו...

מעשיהם. דבריו נכנסו ללב השומעים. הם התחרטו באמת ובתמים על מעשיהם הרעים. "זה בדיוק מה שרוב העיר, רבי שמעלקא, היה

על ידי הבזיונות ש'מבזין את הדנינים, התבואה - נשתלח בה מארה. (ד"ר 1)

אומר לנו מדי שבת" הם אמרו לעצמם. "הבה ניגש ונתנצל בפניו על הצרות שגרמנו לו."

ניגשו בני הקהילה לבקש את סליחת רבם האהוב, ומאז ואילך התחילו לעלות על דרך הישר.

***

רבי אלימלך הלך לדרוך בחזרה כשהוא שמח וטוב לב. בדרכו הוא שמע קול נוסף שיצא מן השמיים. "בשכר זה שהגנת על רבי שמעלקא, תזכה כי כל מי שתברך היום יבורך מן השמיים." הוא שמח לשמוע זאת והמשיך בדרכו – אך ראה זה פלא! דווקא היום הדרך הייתה שוממה ואיש לא היה בה.

רבי אלימלך החל למהר בדרכו. הוא ידע שהוא יכול לברך עד שהחמה תשקע... אך הדרך עברה בין שדות, יערות ופרדסים; הוא נתקל בפרות ובכבשים, אך לא באדם אחד.

בדקות האחרונות לפני ששקעה השמש הוא ראה אישה אחת עובדת בשדה. הוא רץ לעברה והחל להמטיר עליה צרור של ברכות. "שהשם יברך אותך מן השמיים, וייתן לך עושר, ובריאות, וילדים, ופרנסה טובה, ו..." האישה נבהלה מהאדם הזר

סיפור לשולחן שבת

פעם הלך רבי אלימלך מליז'נסק בלויית אדם נוסף, כאשר לפתע הוא שמע בת קול מן השמיים שהכריזה: "מי שיעזור לרבי שמעלקא

מניקלשבורג יקבל שכר רב מן השמיים."

"האם שמעת משהו?" שאל רבי אלימלך את האדם שהלך עמו. "לא, לא שמעתי מאומה" השיב הלה. רבי אלימלך הבין שהקול השמימי כוון לאזניו, ומיהר לעשות את דרכו לניקלשבורג.

מיד כשהגיע לעיירה הוא ניגש היישר לביתו של הרב. משנפגשו השניים, סיפר רבי שמעלקא בצער כי תושבי המקום נטו מדרך הישר וכי למרות בקשותיו ותוכחותיו

הם ממשיכים לחטוא. "לא רק שהם לא מתחרטים על מעשיהם, הם אף מלגלים לדברי ורודפים אותי בשל כך" אמר בעוגמה.

"האם אוכל לנאום בבית הכנסת שלך?" ביקש ממנו רבי אלימלך. בתחילה היסס רבי שמעלקא. "מדוע תרצה לעשות זאת? הרי אני דורש לפניכם מדי שבת בשבתו אך דבריי נופלים על אוזניים אטומות!" לבסוף נעתר הרב לבקשתו ושמעו של הדרשן החדש הופץ בכל העיר.

***

בשעה המיועדת הגיעו לבית הכנסת מספר רב של אנשים, בעיקר מתוך סקרנות לשמוע את דרשותיו של הדרשן החדש. מיד עם עלייתו אל הבמה החל רבי אלימלך להכיח בפלפולים על גבי פלפולים כי למעשה העבירות שביצע בני העיר לא היו גרועות כל כך. הוא ציטט קטעי פסוקים ומדרשים כדי להוכיח, כביכול, כי אין כל פגם במעשיהם.

רבי אלימלך סיים את דבריו וירד מן הבימה, לא לפני שביקש מכולם לשוב ולהתכנס למחרת כדי לשמוע את המשך הדרשה.

השמועה פשטה בעיירה חיש מהר. למחרת באותה שעה בית הכנסת היה מלא וגדוש בתושבים נלהבים שביקשו לשמוע את המשך דרשתו של הדרשן אשר מן הסתם תכלול עוד היתרים וקולות.

אך הפעם, במקום להמשיך בפלפולי ההבל, החל רבי אלימלך להוכיח אותם בעדיניות אך בתקיפות. הוא ציטט להם את הפסוקים בשלימותם, הביא להם את דברי החכמים מן התלמוד ומספרי ההלכות והראה להם עד כמה חשוב לקיים כל מצווה בשלימותה. בשפתו המיוחדת הוא שיכנע אותם כי הם טעו ונטו מדרך האלוקים וכי עליהם להתחרט על כל

בס"ד

מחפשת עבודה עם סיפוק? מקומך איתנו!

- ✓ תפקיד בעל השפעה חברתית עצומה
- ✓ מוטיבציה ורצון לשאוף גבוה
- ✓ יחסי אנוש מעולים
- ✓ בונוסים גבוהים, עבודה מספקת ומאתגרת
- ✓ סביבת עבודה חרדית ורוחנית
- ✓ אפשרות למשרה מלאה או חלקית
- ✓ עבודה טלפונית מול מחשב

קו"ח לפקס: 073-3801000
פלאפון: 054-9431136
מייל: jobs@breslev.co.il

"ילדים צדיקים שלי, סוף כל סוף הסתיימה החופשה ואתם חוזרים ללימודים"
מכריזה האם לילדיה בהתרגשות. אנחה פורצת מתוך גרונה וכל כולה קורנת מאושר...
"עכשיו מתחילה באמת החופשה שלי" היא מוסיפה בשקט.

החופשה האמיתית מתחילה

כן זאת המציאות, אין כמעט הורה שנח בחופשה, כאילו והחופשה נועדה לילדים בלבד וההורים הם על תקן של עובדי מסעדה, בית מלון, לונה פארק וגני שעשועים.
אתם יודעים, במידה והילדים הי מעסיקים את עצמם, נהנים ונחים בחופשה, היינו "סובלים" בשקט, אבל כל ה"מנוחה" הזו בחופשה, כאילו לא קיימת. כאילו והילדים לא הגיעו לחופשה בכדי לנוח.

ברגע שהתחילה החופשה כאילו והילדים עשו "סוויטש" הם נהיו לילדים שונים:
במהלך תקופת הלימודים, הילדים התקשו לקום בבוקר. בכל בוקר נפתחה מלחמה חדשה בכדי שיצאו בזמן ולא יאחרו לכיתה ופתאום בכל ימי החופשה קמו בנץ החמה.
גם השתגעו והשתוללו והמרץ שלהם פשוט לא נגמר.
מהבוקר הם טיפסו על הקירות, וירדו מהם רק באמצע הלילה.
היה קשה מאוד להעסיק אותם בנחת. לפעמים לא הייתה ברירה אלא לתת להם לטייל ולשחק בחוץ לבד - מה שהיה ממש סכנת נפש.
אפילו הטיול לצפון כבר נשכח מהם ויצר העצלות שתמיד קינן בליבם, כאילו פרח ולא היה. מריתח החמה ועד תצות הלילה צריך היה למצוא תעסוקה לילדים שמקפצים בבית כמו גדיים משועממים...
אבל ב"ה כל ה"היסוי" הזה כבר אחרינו.

מחשבות של אמת

סוף סוף הילדים יצאו בבוקר מוקדם, הקטנים לגן ולמעון, הבנים לתלמוד תורה והבנות לבית יעקב. גברת כהן עלתה חזרה לבית לאחר שילוותה את הבנות לביה"ס, נכנסה ו"נעלה על פעמיהם" מה שבטוח בטוח. באפיסת כוחות היא צנחה על הספה ועצמה את העיניים.
רק עכשיו היא שמה לב - איזה שקט ושלווה שוררדים בכל פינה. ממש אי אפשר היה להאמין איזה שיעון היה כאן במשך כמה שבועות.
תוך כדי השקט, נכנסו להן המחשבות לאיטן לתוך הראש:
"איזו הצלה זו מסגרת הלימודים של ילדי, אני לא יודעת מה הייתי עושה בלי בית-הספר, אני בטוחה שאם החופשה הייתה נמשכת עוד כמה ימים הייתי מתאשפת".

אם נקשיב ללב שלנו, נשמע, כי מחשבות מעין אלו עוברות אצל כולנו ובמיוחד לאחר חופשות

ארוכות. שהרי מי בימינו מצליח להחזיק את ילדיו כל היום בבית?! למי באמת יש את הסבלנות לשמוע אותם כל היום מתלוננים ובוכים?! מי יכול להעסיק את הילדים? ובלו לדבר על לחנך או ללמד אותם כל היום.
נחשוב בכנות! מתוך הניסיון שלנו בזמני החופשות כשהילדים נמצאים איתנו כל היום, איזה בטלנים ובורים הם יכלו להיות ללא "מסגרת החינוך", האם באמת יש בידינו כוח וסבלנות לחנך ולהשכיל את הילדים, ללא מסגרת בית הספר?! התשובה היא כמעט חד משמעית-לא.
אנחנו הורים טובים ואפילו הורים מוצלחים, הורים אכפתיים ודואגים, אבל להיות בבית כל היום עם הילדים ובנוסף לחנך וללמד אותם- זה בהחלט למעלה מכוחותינו.

המתנה הגדולה

לכן המסקנה המתבקשת היא- שתלמודי התורה, בתי הספר של הבנות, גני הילדים והמעונות- הם באמת המתנה הגדולה ביותר שאפשר כהורים לקבל בעוה"ז.
לא בחינם אמרו בגמרא (ב"ב כא' ע"א): "ברם זכור אותו האיש לטוב, והיושע בן גמולא שמן. שאלמלא הוא- נשתכח תורה מישראל. שבתחילה מי שיש לו אב- (האב) מלמדו תורה. מי שאין לו אב- לא היה למד תורה... עד שבא יהושע בן גמאל ותיקן שהיו מושיבין תלמידי תינוקות בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר".
ומחמת שראו חכמים שלימוד התורה הולך ומתמעט והדורות הולכים ונחלשים קבעו: שבתי החינוך הם לא רק זכות, אלא אפילו חובת הציבור.
ואף רבי יוסף קארו זיע"א פסק בשולחנו הטהור (י"ד סי' רמה" סכ'): "מושיבין תלמידי תינוקות בקל מדינה ומדינה, ובקל פלך ופלך. וכל עיר שאין בה תינוקות של בית רבן מחרימין את אנשי העיר, ואם לא הושיבו מחריבין את העיר".
וכמובן מדובר על בתי חינוך של "בית רבן" ולא ח"ו על מקומות המחנכים לאפיקורסות וכדו' שהרי כל בר דעת, אם רק יסתכל ברחוב ויראה את הילדים הטועים הנמצאים במסגרות המחנכות לפריקת עול, תאוונות ושאר מרעין בישין, יבין עד כמה זכינו שילדינו מתחנכים במקומות כשרים, המחנכים בדרך ישראל סבא!

הכרת הטוב

על כן, מן היושר וההגינות להכיר ולהוקיר טובה גדולה להנהלת בתי החינוך ובמיוחד למחנכים, למורות ולגנות- על מסירות נפש למען הילדים שלנו.
בלעדיהם, הרי היו ילדינו ח"ו חסרי ידע

וחינוך.
חשבתם פעם מה זה להיות מורה או גננת, תארו לעצמכם את הקושי הרב בלחנך וללמד כיתה שלמה- שיעור אחרי שיעור, יום יום, מראשית השנה ועד אחריתה. הרי אנחנו כהורים בקושי מסתדרים עם 5 ילדים, והמורה מתמודד מידי יום עם עשרים או שלושים ילדים.
תחשבו עד כמה קשה להכין ולהתאים את הלימוד לכל ילד וילדה, שהרי כל אחד מבין באופן שונה וצריך להתאמץ וללמודו כפי דעתו. ובלו לדבר על הטיפול בילד השונה, החריג והבעייתי, עם הילד שלא מסתדר חברתית ועם קשה התפיסה, שצריך לחזור לו על כל משפט 3 פעמים ובסוף הוא שואל: המורה מה אמרת?!
ומה דעתכם על בדיקות שעוירי בית, מבחנים והכנת מערכי שיעור יומיים.

והעבודה היותר קשה שבמקדש היא הקניית ערכים ומידות טובות, עד שאמרו חז"ל אם הרב דומה למלאך ה'...
אנחנו המחנכים, בוודאי לא מלאכים. אבל לעיתים, העבודה הנדרשת מאיתנו לא רחוקה מההגדרה הזו.

על כן מן היושר, לתמוך ולעזור בכל הכוח מתוך הכרת הטוב- ברצון, טרחה וממון על מנת לקיים את בתי החינוך ופשוט כשמש בצהריים שצריך לשלם את מלא שכר הלימוד, דמי שישלם, חוגים ופעילויות וכדו' עבור חינוכו של הילד, וצריך לשלם זאת בשמחה טוב לב ובפסק השו"ע (ח"מ סימן רמה" סד') "חייב להשכיר תלמוד לבנו למדוד". ומוסיף הרמ"ה: "וקוין כופין ליה לשכר לבנו לקלמד, ואם אינו בעיר... יורדדים לנגסיו ושוקרים מלמד לבנו".
וזה דבר שהיושר מחייבו. וכי יעלה על הדעת לשלוח את הילד אפילו לבייבי-סיטר ולנסות להיפטר ממשלם???

כל מזונותיו קצובין

יצא לי פעם, לשמוע הורים המתלוננים על שכר לימוד גבוה של שלוש מאות ש"ח על אף שיש להם די כסף, ולא האמנתי! איזה כפיית טובה זו של ההורים, הרי מלמדים ומחנכים לכם את הילד.
כלום יעלה על הדעת, לא לשלם לרופא שהציל לכם את הילד ממות בטוח, הרי "כל אשר יש לו לאדם ייתן בעד נפשו"...
אז בעד הצלת "חיים ורוחניים" לא שווה 300 ש"ח וזו בלבד, שהרי אפילו הכסף המובא בית ה' למען חינוך הבנים אינו מן המניין כמובא בגמרא (ביצה ט"ז) "כל מזונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה וכו' חוץ מהוצאות בניו לתלמוד תורה שאם פחת פוֹחֲתִין לו ואם הוסיף מוסיפין לו".
וכתוב בספרים הקדושים "שכל הצלחתו של הילד בתלמוד תורה וכן הבנות בביה"ס, הכול

תלוי- בהערכת ההורים כלפי המלמד ושכר המלמדות"
דברי אמונה בחרתי
ומה יותר מתאימה שיחת האדמו"ר הקדוש בעל ה"דברי אמונה" שכתב זו"ל:
"מי שאמונתו שלמה ומאמין במה שאמרו חז"ל: "כל מזונותיו קצובין וכו' חוץ מהוצאות בניו לתלמוד תורה שאם פחת פוֹחֲתִין לו ואם הוסיף מוסיפין לו", לכן לא יקמץ מלשלם שכר מלומדות במילואה, בשביל שמאמין שהקב"ה ישלים החיסרון. וגם ישלם בזמנה ועוד לפני זמנה, ובלב שלם ונפש חפצה.
אבל מי שאין אמונתו שלמה בפנימיותו רק בחיצוניות, הוא יעשה כל הפעולות שביכולתו להשתמש מלשלם שכר מלומדות. ואף כן כבר ישלם, דומה הוא אצלו כמו שנוטלין ממנו חלק מחיותו, וישתדל להוריד מהתשלום. ויש לפעמים אם ימצא איזה תלמוד תורה ששכר לימוד שם הוא פחות מעט, יכניס לשם בנו אף שיודע שלא יגיע לתכלית הנרצה. וכל זה נובע מחוסר באמונתו.
אבל אם מאמין במאמר חז"ל הנ"ל ישלם בשמחה, וגם אם לפעמים יצטרך לשכור מלמד פרטי לבנו על שעה ושתיים לא ימנע עצמו אף אם זה עולה אצלו ביוקר, בשביל שמאמין באמונה שלימה בדברי חז"ל "שאם הוסיף מוסיפין לו" (שמות א' דף עז).
איזה דברים יקרים ממש מאירי עיניים. על כן הורים יקרים, דעו לנצל את המתנה הקרה הזו שהיא "בית החינוך" של ילדיכם. השקיעו מאמצים- בהכרת הטוב, הערכה, פרוגון, רצון לסייע וכו' על מנת לקדם ולשכלל את בית החינוך של ילדיכם. והרבו בתפילות למען הצלחתו.
הצלחת בית החינוך של ילדיכם היא הצלחתכם!

לייעוץ טלפוני ללא תשלום/או לתיאום פגישה צור קשר בימים ג'-ד' משיעה 8-10 בערב
נייד: 0548-434-435
מייל: a0548434435@gmail.com

שנור מגיע לנו יורק, ונוסע עם הדרייבר המקומי לסיבוב שנו, באחת הכתובות, פותח לו בעל הבית את הדלת, ומתחיל לקלל ולצועק, כאשר הוא רואה שהשנור לא מגיב, הוא שולף 100 דולר ונותן לו, השנור אומר תודה ומתחיל ללכת, תופס אותו התורם ושואל, תגיד, איך זה שלא ברחת כשצעקתי, מוציא לו השנור רשימה מהכיס, ! ואומר לו, הנה בבקשה, תחת הכתובת שלך מופיע 'מקלל, צועק ובסוף תורם 100 דולר'...

Table with 4 columns for arrival/departure times and location (Jerusalem/Tel Aviv). Includes a section for 'זמנים שופטים' and a contact footer for Breslev.co.il.

Advertisement for 'חפשת ולא מוצאת?' featuring an image of a large crowd and a call to action: 'מצאנו מקום בדיוק בשבילך!'. Includes contact information and the website Breslev.co.il.

Advertisement for 'הראש השנה שלי עולה על הכל' featuring an image of an airplane and text: 'ההז'הר, רבנו הקדוש, לעשות כרוז שכל מי שור למשמעתו ומקורב אליו יהיה על ראש השנה אצלו, לא יחסר איש. זמי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשכוח מאוד מאד'. Includes a large phone number: 02-5812210.